זרע קודש — וישב

וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען יוסף בן שבע עשרה שנה הי' כו' והוא נער כו' בן זקנים הוא לו כי הנה האבות הן הן המרכבה כי אברהם אע"ה נעשה מרכבה למדת החסד ויצחק למדת גבורה ולכן באברהם בהבראם כי עולם חסד יבנה שנברא העולם בעשרה מאמרות ובכל מאמר כח שם הוי' ב"ה שהמאמרות הי' שיהי' העולם בהוי' ולכן היוד מאמרות יוד הויות ויוד הויות גי' זה אברהם כנ"ל בהבראם שדרשו ז"ל באברהם כי עבודת אברהם ידוע שהי' להתחסד עם הכל ועבד אותו ית"ש במדת אהבה כמ"ש אברהם אוהבו ויצחק עבד אוחו ית' במדת יראה ופחד כמ"ש פחד יצחק וכן מדת יצחק עה"כ גי' וד' פעמים אדני עה"א שמורה על דין ויעקב איש תם יושב אוהלים של אברהם ושל יצחק כי הי' כלול מזי"ה ולכן יעקב גי' ז' הויות גי' ב"פ הוי' אדני שהם גי' צ"א ויעקב גי' ב"פ צ"א כנ"ל שהוא כלול מבחי' אברהם וגם בחי' יצחק שיצחק הי' בחי' גבורה ויראה בחי' שם אדני ובחי' אברהם הי' בחי' הוי' כנ"ל והנה באמת גם אברהם ויצחק הי' כ"א כלול מחבירו כידוע שנכללו בעקידה זה מזה ונמצא בכ"א מהם בחי' הוי' אדני ולכן הי' יעקב שהי' כלול מבחי' שניהם גי' ב"פ הוי' אדני עכ"ז לימד הכ' לנו שאף שהי' יעקב כלול גם מבחי' אברהם מאהב' עכ"ז עיקר עבודתו לו ית"ש ביראה גדולה וז"ש וישב יעקב בארץ מגורי אביו מגורי לשון פחד אביו יצחק גם מגורי גי' ג"פ אלקים עה"כ גם מגורי עה"כ גי' יוד הויות וכן יוסף אע"פ שהי' כלול בחי' ו"ק ולכן יוסף גי' ו' הויות עכ"ז עיקר עבודתו הי' ביראה גדולה ולכן יוסף נק' יוסף הצדיק הצדיק גי' יצחק עה"כ כ' זה שעובד ביראה גדולה זאת ומתירא פן יחטא לאלקים כמ"ש וחטאתי לאלקים ולכן מונע מחטא נק' צדיק וזה החילוק בין בע"ת לצדיקים שהצדיק מחמת יראתו הגדולה מתירא מאוד מלבוא לחטא וז"ש יוסף בן שבע עשר' שנה הי' כי הי' בחי' צדיק וכתיב אמרו לצדיק כי טוב טוב גי' י"ז וז"ש בן שבע עשר' שנה שהי' בחי' צדיק טוב כנ"ל וז"ש והוא נער כי נער גי' ש"ך נגד ל"ב פעמים אלקים שנאמר במעשי בראשית שנברא ביוד מאמרות י"פ ל"ב גי' ש"ך כנ"ל שעובד לו ית"ש ביראה גדולה בחי' אלקים אף שהי' כלול מכל בחי' ו"ק וטעם לזה שיעקב ויוסף עבדו לו ית"ש במדת יראה אף שהי' כלולים מכל המדות כי עיקר ושורש החסדים ממשיכין מי"ג מדה"ר שהם י"ג ת"ד קדישא שכחוב בזוה"ק שער דדיקנא קשישין אינון לאכפייא דינא שבאמת שם רחמים גמורים רק לאכפייא דינא הם קשישין מורה בחי' גבורה כמו שאנו אומרים בתפילת י"ח שתקנו לנו חז"ל אתה גבור לעולם אדני כו' שבאנו לספר גבורה של הקב"ה ואנו מספרים חסדים גדולים מחי' מתים ורב להושיע מכלכל חיים בחסד כו' סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקיים כו' ומסיימין מי כמוך בעל בעל גבורות כו' כי זאת הוא גבורותיו ית"ש כשמשפיע לעמו חסדים גדולים וכן מצינו שר"ת רפאינו ה' ונרפא גי' גבורה הושיעינו ונושעה כי תהלתינו אתה ר"ת גי' ב"פ גבורה הרי ג"פ גבורה נגד הג' ראשונות שבכל מדה מרומז גבורה שזה גבורותיו לעשות חסדים גדולים לעמו וז"ש אני מחצתי ואני ארפא שבחי' גבורה עצמה מרומז ג"כ רפואה שבגבורה עצמה חסדים גדולים כנ"ל שמדת היראה בחי' פחד יצחק בחי' גבורה שורשה בג"ר כנ"ל שראשית חכמה יראת ה' ולכן יעקב ויוסף אף שהי' כלולים מכל המדות היה עיקר עבודתם לו ית"ש ביראה שע"י היראה ששורשה מבחי' עליונים מאוד המשיכו חסדים גדולים ורחמים לכנ"י מי"ג מדה"ר ששערא דדיקנא קשישין לאכפייא דינא כנ"ל ולכן בן זקנים גי' מגורי כנ"ל ג"פ אלקים שיוסף הי' ג"כ עבודתו בבחי' יראה וז"ש בר חכים הוא לי' שהיה יראתו בבחי' ראשית חכמה יראת ה' כמ"ש ע"פ והדרת פני זקן זה שקנה חכמה שהמשיך מי"ג מדה"ר שנק' דיקנא וז"ש כי בן זקונים הוא לו שהמשיך מי"ג דיקנא זקן קדוש שמורה רחמים גמורים ע"ד זקן מלא רחמים ולכן בתפילת י"ח תרחם תיבות' גי' ג"פ גבורה רמז על שורש הגבורות מג"ר כנ"ל שבהם עיקר הרחמנות ששורשם בג"ר שהם רחמים גמורים:

והנה אנחנו מאלמים אלומים, כי פה להם ולא ידברו כי כל האומות אין להם דיבור של קדושה ונחשבים כאלמים ועכ"ז מריעים לנו בצפצוף פה שלהם נחשב להם לדיבור וזכות השבטים מגין עליהם שיהי' באמת אלמים בלא שום דיבור ואפי' בבחי' שלהם וז"ש מאלמים עושה אלמים מהאלמים שאין להם דיבור קדוש שיהי' אלמים ממש:

והנה קמה אלומתי וגם נצבה קמה גי' הממליך והוא שם קדוש הכ' בכוונת הפייט הממליך מלכים ולו המלוכה ששם קדוש זה גי' הממליך וז"ש קמה אלומתי שזה רמז שאהי' מלך וגם נצבה הוא שר ומושל מלשון ניצב וז"ש המלוך תמלוך עלינו וכי כוונתיך שתהי' אתה מלך כי ענין כוונת השבטים ויוסף היה על ענין משיח ב"י ומשיח ב"ד יהיה מלך ומשיח ב"י יהיה ניצב ומשנה שלו וז"ש המלוך תמלוך עלינו אם משול כו' שאמרת לנו ב' לשונות לשון מלך ולשון ניצב ובאמת לא יהיה משיח ב"י מלך רק אם משול תמשול בנו וזה השם הוא ר"ת "התנערי "מעפר "קומי שמקים וממליך ומרים מעפר וגם ר"ת "מן "המצר "קראתי שרמז להם שיושיע מן המיצר של ב"י שלא יהרג רק יהיה ג"כ ח"י בעת גאולתינו שיהיה התנערי מעפר קומי:

והנה השמש והירח ואחד עשר כוכבים משתחווים לי כו' וישלחהו מעמק חברון ויבוא שכמה, כי הנה כתיב שיוסף הוא שטנו של עשו כי הוא בחי' יסוד המיחד ומחבר השמות הקדושים ועי"ז ממשיך מי"ג מדה"ר רחמים גדולים על בנ"י וגבורות על שונאי ישראל כנ"ל בפ' כי בן זקונים הוא לו ולכן יוסף היה מכלכל וזן את ישראל ובניו כי זן גי' אל הוי' שאל הוא השם הראשון מי"ג מדה"ר והי' מביא שפע משם להעולם שנברא בהוי' וז"ש והנה השמש והירח ואחד עשר ככבים משתחוים לי שהם י"ג נגד י"ג מדה"ר ופרט האחד עשר כוכבים להכניע בהם י"א אלופי עשו כנ"ל שיוסף הי' שטנו של עשו ע"י המשכתו מי"ג מדה"ר והנה מצינו בגלות מצרים אמר משה לו ית"ש ואמרו לי מה שמו מה אומר אליהם ששאל באיזה זכות יוציאם שבזכות זה יש להם אחיזה בשמו הגדול כי שאל באיזה זכות יזכו לתשובה ואמר לו י"ת שיאמר אהי' שלחני אליכם שמזה השם תמשיך עליהם רחמים אע"פ שאינם עדיין ראוים לגאולה עכ"ז בזה הזכות שאהי' להם לאלקי ויעבדו אותי בזה הזכות תוציאם ותמשיך עליהם מי"ג מדה"ר מוחנותי את אשר אחון אע"פ שאינו כדאי והגון והנה זהו הי' עבודת יעקב ויוסף כנ"ל שיוסף הי' מיחד ומחבר וממשיך מי"ג מדה"ר על ישראל ומכניע כוחו של עשו וז"ש וישלחהו מעמק חברון עמק גי' י"ה אהי' וחברן גי' י"פ הוי' ליחד השמות הקדושים האלה בכל היוד מדות ששני השמות אלו הם החסד והרחמים וכשמיחדין הב' שמות כנ"ל י"פ הוי' וי"פ אהי' גי' עת ואז הוא עת רצון לפניו ית"ש וזהו שאנו אומרים במנחה של שבת שאז רעוא דרעוון אשתכח ואני תפלתי לך ה' עת רצון כנ"ל שמיחדין י"פ הוי' וי"פ אהי' גי' עת אלקים ברוב חסדך שעי"ז נמתק גם בחי' אלקים ונעשה רב חסד "עניני "באמת "ישעך ר"ת עב"י ר"ת "עשי' בריאה "יצירה שממשיכין לעולמות אלו השפעות טובות מעולם אצילות ששם רחמים גמורים וגם ירמוז וישלחהו מעמק חברון ויבאו שכמה בחי' יחוד שמע ישראל כו' ה' אחד ויחוד ברוך שם כבוד מלכותו עמק ר"ת עול "קבלת "מלכותו שכמה ר"ת "שם "כבוד "מלכותו "הקדושה שבשמע ישראל מקבלין עומ"ש ואח"כ אומרים ברוך שם כבוד מלכותו ועי"ז מתיחדין ומתחברין כל שמות הקדושים וממשיכין השפעות טובות וז"ש מעמק חברון שיהי' התחברות השמות שרמוז' בתיבות אלו גם ירמוז וישלחהו מעמק חברון שלמדו לקבל קבלת עול מלכותו ית' ברמ"ח מ"ע וז"ש מעמק חברון עמק ר"ת "קבלת "עול מלכותו חברן גי' זה רמ"ח הם מ"ע ויבוא שכמה כי צריך להיות תחילה סור מרע ואח"כ ועשה טוב כמו שפי' א"א זצ"ל שוא לכם משכימי קום מאחרי שבת שמקדימים קום ועשה קיום מ"ע ומאחרי שבת שב ואל תעשה השמירה מל"ת זה עבדות שוא כי צריך להיות כסדר תחילה סו"מ ואח"כ וע"ט וז"ש כשלמדו יעקב לקבל עול מלכותו ברמ"ח מ"ע ויבוא שכמה גי' שס"ה שמקדים תחלה קבלת עול שם כבוד מלכותו בשמירה משס"ה ל"ת כדי שאח"כ יבוא לועשה טוב וע"ד הנ"ל שפי' שעמק חברן גי' עת ויחוד י"פ הוי' וי"פ אהי' גי' עת וכשמיחדין השמות הנ"ל הוא עת רצון וז"ש והי' בעת ההוא וירד יהודא מאת אחיו כו' שאמרו ז"ל במ"ד שבעת ההוא שהי' כ"א עסוק בשלו השבטי' במכירתו של יוסף וראובן בשקו ותעניתו ויהודא ליקח אשה והקב"ה עסוק לבראות אורו של משיח שבא מיהודא מפרץ וכן דרשו ז"ל ע"ז הפ' ויהודא עוד רד עם אל שאע"פ שכ' וירד יהודא עכ"ז הי' ה' עמו כן עם יעקב כשירד למצרים וכן בכל הגליות כנ"ל שהי' עת רצון ע"י היחוד השמות הקדושים גי' עת וז"ש ויהי בעת לדתה שהי' אז בחי' עת ונברא אורו של משיח צדקינו שיבוא ב"ב גם רמזו לנו חז"ל בדרשתם הנ"ל ע"פ ויהודא עוד רד עם אל שבכ"מ שירדו וגלו שכינה עמהם שמרומז בשם יהודא על יחוד הוי' אדני כי בשם יהודא בו כל אותיות הוי' והד' רומז על אותיות אדני שהם ד' גם שם אדני בחי' אות ד' כמ"ש במ"א מרומז בו ב' שמות הנ"ל מורה על יחודו ית' עם כנס"י ולכן דרשו ע"ז שבכ"מ שישראל ירדו וגלו ג"כ שכינה עמהם וישלח למו משיחינו שיבוא ב"ב שיתיחד ית"ש עם כנס"י בשלימות ויהי' ה' אחד ושמו א' ומשיחינו נולד מיהודא שמרומז בו יחוד הנזכר לעיל:

גם וישלחהו מעמק ר"ת "קבלת "עול "מלכותו ע"י חברון התחברות כמ"ש וכולם מקבלים עליהם עומ"ש זה מזה ונותנים באהבה רשות תיבת רשות גימ' הר"ת "משוועתינו "קבל "ושמע "צעקתינו "יודע "תעלומות.

[לקוטים]מה החלום הזה כי עיקר מדת הענווה עכ"ז כתיב ויגבה לבו בדרכי ה' וז"ש ועתה ישראל מה ה' אלהיך שואל מעמך שתהי' בבחי' מה כמ"ש ונחנו מה כ"א ליראה ביראת אלקים תהי' עז כנמר כו' לא בענווה וז"ש ג"כ וישאליהו האיש לאמר מה תבקש בבחי' מה עי"ז מבקשים מאתו ית"ש והנה שם שגי' מה הוא בעולם היציר' ומשם ענין החלום שמצייר דברים בדמיונו למשל מצייר במחשבתו אותיות הוי' וז"ש מה החלום שהחלום הוא בבחי' מה (חסר):

את אחי אנכי מבקש וימצאם בדותן יש לרמוז כשבאין לבקש אותו ית"ש בתפלה ואומרים לשם יחוד כו' בשם כל ישראל עי"ז תפלתו תפלתו נשמעת הגם שאינו צדיק כ"כ לילך בדרך התורה תמיד נחשב לו כאילו קיים גז"ש וימצאם בדותן בדת של תורה.